

Ѣніа, шото бѣха съ нѣго, но токму сами те свашѣнницы;

5 Или не стѣ читали въ законатъ, зашѣ въ свекѣты те свашѣнницы те въ цѣрква та ѡсквернѣватъ свекѣта та, ѡ неповинни са;

6 И говоримъ ви: зашѣ тѣка ѣ по голѣмъ ѡ цѣрква та.

7 Яко вѣхте знаали шѣ ѣ, милость ѡскамъ, а не жѣртва, никога не вѣхте ѡсвѣдали неповинны:

8 Зашѣто Сынъ человѣческій ѣ Господинъ ѡ на свекѣта та.

9 И като преидѣ ѡ тамъ дойдѣ въ соборатъ ѡмъ.

10 И ѣто бѣше тамъ ѣдинъ человѣкъ, който ѡмаше свѣха рѣка, ѡ попытѣха го, ѡ рѣкоха: да ли ѣ прощѣно да лѣкѣва нѣкой въ свекѣта, за да го ѡкавахататъ.

11 И той ѡмъ рѣче: кой человѣкъ ѣ ѡ васъ, който ѡко ѡма ѣднѣ ѡвѣа, ѡ падне въ свекѣта въ нѣкомъ ѡма, нещѣли да фѣне да ѡ ѡзвѣди;

12 Я колако ѣ по добръ человѣкъ ѡ ѡвѣа та: за товѣ ѣ достѣино да се прѣви добрѣ въ свекѣта.

13 Тѣгѣва рѣче на человѣкатъ: простри си рѣка та, ѡ прострѣ ѡ: ѡ сотворисѣ здравѣ, каквѣто дрѣгѣ та.

14 Я фарисѣи те като ѡзлѣзоха вѣнъ, сотворихѣ со-

вѣтъ на нѣго, каквѣ да го погѣкатъ.

15 Но Исѣсъ като размѣтовѣ, ѡидѣ ѡ тамъ: ѡ много народи ѡидѣха слѣдъ нѣгѣ ѡ ѡсѣлѣи ги сѣчки те.

16 И заповѣда ѡмъ да го не ѡзавлѣватъ.

17 За да се ѡполни ѡновѣ шѣ ѣ рѣчено презъ прѣрѣка Исѣа, който говори:

18 Ёто Сынъ мой, когото самъ ѡзбрѣлъ: возлюбленный мой, на когото благоволи дрѣшѣ та ми: шѣ положимъ дрѣхатъ мой на нѣго, ѡ шѣ да возвѣстѣи свѣдѣ на ѣзыцы те.

19 Не шѣ да повжрне рѣчь, нито шѣ ѡзвѣка, нито шѣ чѣе нѣкой на крѣстѣпѣтица та гласѣтъ мѣ.

20 Трѣстѣика стрѣшенна не шѣ да слѣми, ѡ зафаналсе лѣнъ нещѣ да ѡгѣси: доклѣ да ѡзведѣ свѣдѣтъ въ повѣда.

21 И на ѡме то мѣ ѣзыцы те шѣ да се надѣкатъ.

22 Тѣгѣва мѣ прѣведѣха ѣдинъ вѣсенъ, който бѣше слѣпъ ѡ нѣмъ: ѡ ѡсѣлѣи го, шѣто слѣпѣ ѡ нѣмѣ ѡ видѣше ѡ дрѣмаше.

23 И чѣдѣхасе сѣчки те народи, ѡ говорѣха: да не вѣдѣ томъ Хрѣтѣсъ, Сынъ Дѣвѣдовъ.

24 Я фарисѣи те като чѣха, рѣкоха: томъ не ѡзгонѣва вѣсовѣ те, но токму съ вѣелзѣвѣлатъ кнѣзѣтъ вѣсовѣски.